

at give dem Beslighed til gennem saadanne Bestemmelser at fikse Hartkornskatten. Endelig har man i § 18 søgt at give Amtsraadene større Myndighed til at fordele Udskrivningsbeløbet paa Kommunerne; det er altsaa en Udvidelse af de Regler, der findes i Landkommunallovens § 50.

Seg skal hertil kun sige, at man i Folketinget, i alt Fald fra en enkelt Side, har ment paa dette Forslag at kunne bygge en Udsigt til, at den Behyrdelse af Hartkornet, der nu finder Sted i mange Kommuner, væsentlig vil kunne lettes. Seg tør ikke nære noget saadant Haab. Nævnlig er det jo klart, at naar man som jeg ikke kan gaa med til Bestemmelsen om de særlige Regler og Vedtægter, hvorved man skulde afvige fra Formue- og Beslighedsfattens nuværende Begreb, ere de Forhaabninger, der i anførte Retning kunde knyttes til Loven, meget ringe. Seg tror for mit Vedkommende, at skal man staffe Hartkornet den Lettelse, hvortil det i mange, mange Aar har trængt, er den eneste Vej, man kan gaa, den, der er anvist af Regeringen i det Forslag til Lov om Bygningsstyld, som blev fremsat i Folketinget, forinden dette Lovforslag kom til 2den Behandling. Det er jo et Emne, der allerede var taget op paa dette Lovforslag ved privat Initiativ, idet der fra flere Sider var stillet Endringsforslag om, at der skulde hjemles Sogneraadene Ret til at udskrive Skat paa bygningsafgiftspligtige Gjenstande. Disse Endringsforslag fandt ingen Tilslutning i Folketinget. Seg har troet at burde nævne dette til Slutning, fordi det staar i væsentlig Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Mouvier-Petersen: Et Hovedformaal med dette Lovforslag, og fra flere Sider set, tør jeg maasse sige, ogsaa det fornemste, har jo været at staffe Hartkornet en større Lettelse i de betydelige Udgifter, som nu svares af det til Kommunerne. Spørges der nu, om denne Hensigt er naaet ved dette Lovforslag, maa der efter min Mening svares, at Lovforslaget kun til Dels vil være i Stand til at staffe Hartkornet i Kommunerne en gennemgaaende Lettelse. Nævnlig vil det ikke ske ved de interkommunale Bestemmelser i Lovforslaget. Disse gaa nemlig mere ud paa en anden Fordeling af Statterne end den nuværende, end paa at staffe en egentlig gennemgaaende Lettelse. Og det vil saa den praktiske Følge, at medens en Kommune kan vinde, vil igen en anden Kommune tabe, saa at det hele omtrentlig vil gaa lige op; jeg skal indrømme, at der er Lokalteter, hvor Loven kan faa større Betydning, navnlig i

Forholdet mellem Kjøbstæder og tilgrænsende Landkommuner. Men er Taler om det ønskelige i at kunne formindste de kommunale Byrder, maa jeg hævde, at det ikke opnaas ved den interkommunale Bestatning. Derimod er det en afgjort Sag, at Genensførelsen af den ny Bestatning vil berede Kommunalbestyrelserne store Vanskeligheder, kunne give Anledning til Processer og vække megen Misfornøjelse. Seg tror derfor, at det er et Spørgsmaal, som fortjener den nøjeste Overvejelse, om ikke de med den interkommunale Bestatning forbundne Ulemper opveje de Fordele, som kunne vise sig paa enkelte Steder. I hvert Fald tror jeg, at der i Lovforslaget maa foretages væsentlige Indskrænkninger med Hensyn til den Bestatning, der kan foretages af Erhvervskommunen, ligesom der ogsaa maa findes flere Garantier for de enkelte Statterhæders Interesser end de, der nu i Grunden ere, som Forslaget foreligger fra Folketinget. — Underledes stiller det sig med de af Lovforslagets Bestemmelser, der gaa ud paa at indbrage under den kommunale Bestatning hidtil skattefri Objekter saasom Aktieselskaber, juridiske Personer, Staten og fysiske Personer, som have Erhverv, men derimod ikke Ophold her i Landet. Paa dette Omraade tror jeg, at der kan opnaas en Formindstelse eller Lettelse i de kommunale Byrder, og at Bestemmelserne i den Retning, for saa vidt de i øvrigt ere overensstemmende med Retfærdighed og Billighed, fortjene at anbefales. Seg ser ikke rettere, end at det er et rigtigt Princip at give de kommunale Bestyrelser Udgang til at indbrage under Bestatningen hidtil skattefri Bælskomheder som nyde godt af Kommunen og paa den anden Side paaføre Kommunen Udgifter dels til fattigvæsen, dels til Skolevæsen og Besvæsen. Men netop fordi jeg anser dette for Lovforslagets egentlige Kerne, saa maa jeg beklage, at man ikke ned i Folketinget har set sig i Stand til at oversende til Lands-tinget det andet vigtige Stattelovforslag, som er forelagt af Regeringen, nemlig om Bygningsstylden. Seg betragter disse to Lovforslag som to Led af samme Sag, og jeg vilde anse det for uheldigt, dersom vi nu skulde have to Stattelove, som vilde være vanskeligere og besværligere for Kommunalbestyrelserne at arbejde med, i Stedet for at have dem samlede i en Lov. Arbejdet er allerede i Forvejen vanskeligt nok, og der bør fra Lovgivningsmagtens Side gøres, hvad der kan, for at dette ikke skal vokse. Seg vil derfor haabe, at Landstinget vil drage Omfjorg for, at saa Bestemmelserne baade i dette og i det andet Lovforslag